

„Хименей“ и „Дейдамия“, оратории: „Израелъ въ Египетъ“, „Саулъ“ и „Благочестие изамисленостъ“, както и единъ голѣмъ брой инструментални творби. 1741 пише майсторската си творба — ораторията „Месия“ (довършена само въ 24 дни: отъ 22 авг. до 14 септ.), и дадена за пръвъ пѣтъ въ Дублинъ на 13 апр. 1742. „Месия“ бива последвана отъ: „Самсонъ“, „Семела“, „Херкулесъ и Балтазаръ“, „Юда Макабей“, „Иосифъ“, „Теодора и Саломонъ“, „Иозуа“, „Александъръ Балусъ и Йефтай“ — писани въ десетилѣтието 1742—52. Отъ преумора, зрението на Х. отслабва до толкова, че отъ 1751 е можалъ мѣждо да вижда — за да достигне до пълна слѣпота, но все продължавалъ да ржководи свои творби. Осемъ дни преди смъртта си е ржководилъ на единъ концертъ изпълнението на „Месия“. Освенъ кржго 40 опери и 23 оратории, Х. е писалъ: 5 оркестрови концерта, 6 „концерти гроси“ (обоеви концерти), 12 концерта за струнни инструменти, 20 концерта за органъ, 13 триосонати за 2 цигулки (обои или флейти) и басъ, 12 сонати за цигулка или флейта, и множество сюити, фантазии, фуги за пиано и органъ. Пълното издание на Х-вѣтъ творби е едно монументално дѣло, чийто създателъ е Фридрихъ Кризандеръ. То е започнато 1859, довършено 1894, и съдържа: 94 тома, 2 тома факсимилета и 5 допълнения. Кризандеръ е основалъ 1894 въ Лондонъ „Х-во общество“ (такова е съществувало още въ 1843 въ Лондонъ, и е започнало да издава пълно събрание на Х-вѣтъ творби, но не го е довършило). Отъ грамадната литература за Х-ла — най-ценни сж трудове на Фр. Кризандеръ (недовършенъ), К. Ф. Уилямъ и Ром. Роланъ. „Хенделовото“ и „Хайдново“ общества въ Лондонъ уреждатъ голѣми изпълнения на тѣхни оратории.

Хендерсън, Уилямъ Джеймсъ — Henderson, William James — американски музикаленъ критикъ, род. 4 дек. 1855 въ Нью-Йоркъ, музикаленъ сътрудникъ на разни американски списания и вестници, а държи сказки по история на музиката и въ музикалнитъ учебни заведения въ Нью-Йоркъ, писалъ: „Оркестъръ

и оркестровата музика“ (1899), „История на музиката“ (1889), „Рихардъ Вагнеръ, неговиятъ животъ и драми“ (1901), „Модерно музикално течение“ (1904), „Коя е добра музика“ (1904), „Нѣкои предшественици на италиянската опера“ (1911) и др.

Хензелтъ, Адолфъ фонъ — Henselt, Adolf von — виденъ пианистъ и значителенъ компонистъ, род. 12 май 1814 въ Швабахъ (Бавария), умр. 10 окт. 1889 въ Вармбрунъ, още на 3 годишна възраст започналъ да учи цигулка, който инструментъ скоро бива замѣненъ съ пиано. Въ Мюнхенъ, дето семейството се преселва, учителка му е била Фрау фонъ Флатъ; съ стипендия отъ кралъ Лудвигъ I, учи при Хумелъ въ Ваймаръ, и при Зехтеръ въ Виена — теория. 1836 предприема първото си концертно пжтуване въ Германия, 1838 — въ Русия, и се установява въ Петербургъ, като концертенъ пианистъ и педагогъ, камервиртуозъ на императрицата, и музикаленъ инспекторъ на държавнитъ девически възпитателни заведения въ цѣла Русия. Играта на Х., почиваща на строгото легато, се е отличавала съ свята самобитност, поетичност и блѣсъкъ. Композицинтъ му сж изключително клавирна музика (и едно трио), отъ които не сж изгубили и до сега значение само „Концертнитъ етюди“, а сжщо и „Exercices préparatoires“ — „Подготвителни упражнения“.

Хензелъ, Фани Цецилия — Hensel, Fanny Cäcilie — сестра на Фел. Менделсонъ-Бартолди, пианистка и компонистка, род. 14 ноемв. 1805 въ Хамбургъ, умр. 14 май 1847 въ Берлинъ, компонирала клавирни нѣща („Пѣсни безъ думи“), едно трио и пѣсни.

Хенигъ, Карлъ Рафаелъ — Hennig, Karl Raphael — музикаленъ педагогъ, род. 4 ян. 1845 въ Берлинъ, умр. 6 февр. 1914 въ Познанъ, ученикъ на Рихтеръ въ Лайпцигъ, и Килъ въ Берлинъ, органистъ и учителъ въ Познанъ, дето основава пѣвческо д-во, носяще неговото име, и филхармониченъ оркестъръ, — писалъ: „Методика на училищното пѣние“, „Музикална естетика“ (1896), „Въвеждане въ сжщността на музиката“ (1906), „Музикално-теоретична помощна книга“ (1903), „Въ-